

Fylgiskjal II.

Samþykkt nr. 129 um vinnueftirlit í landbúnaði.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, saman komið til 53. fundar síns í Genf hinn 4. júní 1969 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálaskrifstofunnar, minnst ákvæðanna í alþjóðlegum vinnumálasamþykktum um vinnueftirlit, svo sem samþykktar frá 1947 um vinnueftirlit, sem tekur til iðnaðar og verslunar, og plantekrusamþykktarinnar frá 1958 sem tekur til takmarkaðra þátta búreksturs, telur almennar alþjóðlegar reglur um vinnueftirlit í landbúnaði æskilegar, hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur um vinnueftirlit í landbúnaði, sem er fjórða mál á dagskrá þingsins, hefur ákveðið að þessar tillögur skuli taka form alþjóðasamþykktar, því gerir þingið í dag, hinn 25. júní 1969, eftirfarandi samþykkt sem nefnist samþykkt frá 1969 um vinnueftirlit í landbúnaði.

1. gr.

1. Í samþykkt þessari merkir orðið „búrekstur“ atvinnurekstur sem að öllu eða nokkru leyti felst í ræktun, kvikfjárrækt, skógrækt, garðyrkju, frumvinnslu landbúnaðarafurða, sem bústjóri annast, eða hvers konar annarri landbúnaðarstarfsemi.
2. Þar sem þess gerist þörf skal hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við aðalsamtök hlutaðeigandi atvinnurekenda og launafólks, þar sem þau eru til, skilgreina mörkin milli landbúnaðar annars vegar og iðnaðar og verslunar hins vegar, þannig að enginn búrekstur sé undanskilinn vinnueftirlitskerfi landbúnaðarins í landinu.
3. Þegar vafi leikur á því hvort samþykkt þessi tekur til einhvers reksturs eða þáttar hans skal úr því skorið af hlutaðeigandi stjórnvaldi.

2. gr.

Í samþykkt þessari tekur orðið „lagaákvæði“, auk laga og reglugerða, til úrskurða gerðardóms og heildarkjarasamninga, sem veitt er lagagildi og eftirlitsmönnum ber að framfylgja.

3. gr.

Hvert það aðildarríki, sem bundið er af samþykkt þessari skal halda uppi vinnueftirliti í landbúnaði.

4. gr.

Vinnueftirlitið í landbúnaði skal taka til búreksturs þar sem vinna starfsmenn eða lærlingar, hvernig sem kaupgreiðslu þeirra er háttað og hvernig sem samningar þeirra eru, að því er tekur til forms eða gildistíma.

5. gr.

1. Hvert það aðildarríki sem fullgildir þessa samþykkt getur með yfirlýsingu, er fylgi fullgildingu þess, undirgengist að vinnueftirlit í landbúnaði taki einnig til eins eða fleiri eftirtalinna flokka manna sem vinna við búrekstur
  - a) leiguliða, sem ekki hafa í þjónustu sinni aðkeypt vinnuafli og annarra hliðstæðra flokka starfsfólks í landbúnaði,
  - b) manna, sem eru þátttakendur í sameiginlegu efnahagsfyrirtæki, svo sem félagsmanna samvinnufélags,
  - c) vandamanna þess er búið rekur, eftir því sem landslög eða -reglugerðir kveða á um.
2. Hvert það aðildarríki sem hefur fullgilt þessa samþykkt getur síðar tilkynnt forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar að það láti ákvæði hennar taka til eins eða fleiri þeirra flokka manna sem getið er í tölulíðnum hér á undan og samþykktin tekur ekki þegar til samkvæmt fyrri yfirlýsingu.
3. Hvert það aðildarríki sem hefur fullgilt þessa samþykkt skal í skýrslum sínum, skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, greina frá því að hve miklu leyti ákvæðum samþykktarinnar er beitt, eða áformað er að beita þeim, að því er tekur til þeirra flokka manna sem getið er í 1. tl. þessarar greinar og samþykktin tekur ekki til samkvæmt

yfirlýsingu.

6. gr.

1. Hlutverk vinnueftirlits í landbúnaði skal vera:
  - a) að tryggja framkvæmd lagaákvæða um vinnuskilyrði og vernd starfsmanna við vinnu sína, svo sem ákvæða um vinnustundir, vinnulaun, vikulega hvíldardaga og frídaga, öryggi, heilbrigði og velferð, atvinnumál kvenna, barna og unglinga og önnur skyld efni, að svo miklu leyti sem vinnueftirlitsmenn geta framfylgt slíkum ákvæðum,
  - b) að láta atvinnurekendum og starfsmönnum í té tæknilegar upplýsingar og leiðbeiningar um áhrifaríkustu aðferðirnar til að framfylgja lagaákvæðunum,
  - c) að láta hlutaðeigandi lögbært stjórnvald vita um ágalla eða misbeitingu, sem er ekki fjallað sérstaklega um í gildandi lagaákvæðum og leggja fyrir það tillögur um réttarbætur.
2. Með landslögum eða -reglugerðum má fela vinnueftirlitsmönnum í landbúnaði það hlutverk að veita leiðbeiningar viðvíkjandi lagaákvæðum um lífskjör starfsmanna og fjölskyldna þeirra og framfylgja þeim.
3. Önnur skyldustörf, sem vinnueftirlitsmönnum í landbúnaði kunna að verða falin, skulu ekki hindra þá í að sinna meginskyldum sínum á árangursríkan hátt eða draga með nokkrum hætti úr valdi þeirra eða hlutleysi sem eftirlitsmönnum er nauðsynlegt í samskiptum við atvinnurekendur og starfsmenn.

7. gr.

1. Að því leyti sem það samrýmist stjórnvísu í viðkomandi aðildarríki skal setja vinnueftirlit í landbúnaði undir stjórn og eftirlit umsjónarstofnunar.
2. Þegar um sambandsríki er að ræða getur „umsjónarstofnun“ merkt slíka stofnun fyrir allt sambandsríkið eða einstakar einingar innan þess.
3. Vinnueftirlit í landbúnaði má t.d. framkvæma þannig:
  - a) að ein stofnun annist eftirlit með allri atvinnustarfsemi,
  - b) að ein deild annist eftirlitið sem myndi koma á starfrænni sérhæfingu innan deildarinnar með viðeigandi þjálfun eftirlitsmanna sem er ætlað að gegna hlutverki sínu innan landbúnaðarins,
  - c) að ein deild annist eftirlitið sem myndi koma á skipulagssérhæfingu innan deildarinnar með því að koma á fót þjónustustofnun sem búi yfir tækniþekkingu og mannafla sem myndi skila hlutverki sínu innan landbúnaðarins eða
  - d) að sérhæfð landbúnaðareftirlitsþjónusta annist eftirlitið, en hún lúti yfirumsjón umsjónarstofnunar sem hafi sömu heimildir að því er varðar eftirlit á öðrum sviðum, t.d. iðnaði, flutningum og verslun.

8. gr.

1. Starfslið vinnueftirlits í landbúnaði skal vera opinberir starfsmenn og skal staða þeirra og starfsskilyrði vera með þeim hætti að þeim sé tryggð föst atvinna og að þeir séu óháðir stjórnarskiptum og óviðeigandi utanaðkomandi áhrifum.
2. Aðildarríkjum er heimilt, að því marki sem það samrýmist landslögum eða -reglugerðum eða innlendri réttarframkvæmd, að ráða opinbera starfsmenn eða fulltrúa fagfélaga, en framlag þeirra yrði viðbót við vinnuframlag hinna opinberu eftirlitsmanna, til þess að framkvæma vinnueftirlit í landbúnaði. Skal þessum mönnum tryggð fastráðning og þeir skulu vera óháðir óviðeigandi utanaðkomandi áhrifum.

9. gr.

1. Ráða ber vinnueftirlitsmenn í landbúnaði til starfa einvörðungu á grundvelli starfshæfni og að teknu tilliti til sérhverra skilyrða sem landslög eða -reglur kunna að mæla fyrir um við ráðningu opinberra starfsmanna.
2. Hlutaðeigandi lögbært stjórnvald ákveður á hvern hátt slík hæfni skuli reynd.
3. Vinnueftirlitsmenn í landbúnaði skulu hljóta fullnægjandi þjálfun til þess að gegna starfi sínu og veita ber þeim viðeigandi viðbótarþjálfun á starfstíma þeirra.

10. gr.

Ráða má karla jafnt sem konur til eftirlitsstarfa í landbúnaði. Ef nauðsyn ber til má fela konu eða karli sérstök skyldustörf.

11. gr.

Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að sérmenntaðir

tæknimenn og sérfræðingar, sem kynnu að veita aðstoð við lausn vandamála sem krefjast tækniþekkingar, komi að vinnueftirliti í landbúnaði með þeim hætti sem kann að verða talinn hæfa best aðstæðum í hverju landi.

12. gr.

1. Hlutaðeigandi lögbært stjórnvald skal gera viðeigandi ráðstafanir til þess að stuðla að virku samstarfi vinnueftirlits í landbúnaði og þjónustustofnana hins opinbera og opinberra eða viðurkenndra aðila sem kunna að vinna að hliðstæðum verkefnum.
2. Ef nauðsyn krefur getur hlutaðeigandi stjórnvald annað hvort falið viðeigandi þjónustustofnunum hins opinbera eða opinberum aðilum aukalega tiltekin eftirlitsstörf í einstökum landshlutum eða sveitarfélögum eða tengt þessar þjónustustofnanir eða aðila við þá starfsemi sem um ræðir, þó þannig að trufla ekki beitingu meginreglna þessarar samþykktar.

13. gr.

Hlutaðeigandi lögbært stjórnvald skal stuðla að aukinni samvinnu vinnueftirlitsmanna í landbúnaði og atvinnurekenda og starfsmanna eða samtaka þeirra, þar sem þau eru til.

14. gr.

Tryggja skal að eftirlitsmenn í landbúnaði séu nægilega margir til þess að framkvæma eftirlitið með skilvirkum hætti og skal fjöldi þeirra ákveðinn með tilhlyðilegu tilliti til:

- a) mikilvægis þeirra skyldustarfa sem eftirlitsmenn verða að annast, einkum:
  - i. fjölda, gerðar, stærðar og staðsetningar búrekstrareininga sem ber að líta eftir,
  - ii. fjölda og flokkunar þeirra sem þar vinna og
  - iii. fjölda þeirra lagaákvæða sem framfylgja ber og þess hve flókin þau eru,
- b) þeirra efnislegu tækja og tóla sem eftirlitsmönnum eru afhent,
- c) þær raunhæfu aðstæður sem þurfa að vera fyrir hendi þegar eftirlitsmenn koma í heimsókn til þess að eftirlitið nái tilætluðum árangri.

15. gr.

1. Hlutaðeigandi lögbært stjórnvald skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að láta eftirlitsmönnum í landbúnaði í té:
  - a) svæðisskrifstofur þannig staðsettar að tillit sé tekið til landfræðilegrar legu búrekstrareininganna og til samskiptamiðla og sé búnaður þeirra í samræmi við þarfir starfseminnar og þær aðgengilegar hlutaðeigandi mönnum, eftir því sem við verður komið,
  - b) nauðsynleg flutningatæki til að geta sinnt skyldu sinni þegar hentug almenningssamgöngutæki eru ekki til staðar.
2. Hlutaðeigandi lögbært stjórnvald skal sjá um að endurgreiða eftirlitsmönnum í landbúnaði allan ferðakostnað og tilfallandi útgjöld sem hafa reynst óhjákvæmileg við framkvæmd skyldustarfa þeirra.

16. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn í landbúnaði, sem hafa fengið viðeigandi skilríki, hafa heimild til þess:
  - a) að hafa frjálstan aðgang að eftirlitsskyldum vinnustað hvenær sem er að degi eða nóttu án þess að þurfa að boða komu sína,
  - b) að koma að degi til inn á athafnasvæði sem þeir kunna að hafa eðlilega ástæðu til að ætla að sé eftirlitsskylt,
  - c) að gera hverja þá athugun eða prófun eða bera fram þær fyrirspurnir sem þeir kunna að telja nauðsynlegar til þess að ganga úr skugga um að lagaákvæði séu virt í einu og öllu, einkum:
    - i. að eiga viðtal við, í einrúmi eða í votta viðurvist, atvinnurekandann, starfsfólk fyrirtækisins eða sérhvern annan mann í fyrirtækinu um málefni er varða framkvæmd lagaákvæðanna,
    - ii. að gera kröfu um, eftir því sem landslög eða -reglugerðir kunna að mæla fyrir um, að bækur, skýrslur og önnur skjöl, sem skylt er að halda samkvæmt landslögum eða -reglugerðum um lífs- og vinnuskilyrði, verði lögð fram til þess að ganga úr skugga um að þau uppfylli lagaákvæði og að afrita slík skjöl eða gera útdrætti úr þeim,
    - iii. að taka eða flytja til rannsóknar sýni af framleiðsluvörum, gögnum og af efnum, sem eru notuð eða meðhöndluð, enda sé atvinnurekanda eða fulltrúa hans tilkynnt

- um hvað flutt er eða tekið í þessu skyni.
2. Vinnueftirlitsmenn mega ekki fara inn á heimili atvinnurekandans samkvæmt ákvæðum a- eða b-liðar 1. tl. þessarar greinar, nema með samþykki hans eða sérstakri heimild hlutaðeigandi lögbærs stjórnvalds.
  3. Þegar eftirlitsmenn koma í heimsókn skulu þeir tilkynna atvinnurekandanum eða fulltrúa hans, svo og starfsmönnum eða fulltrúum þeirra, um dvöl sína á vinnustað, nema þeir telji það geti skaðað framkvæmd skyldustarfa þeirra.

17. gr.

Vinnueftirlitið í landbúnaði skal koma að fyrirbyggjandi eftirliti með nýjum búnaði, nýjum gögnum eða efnum og nýjum vinnsluaðferðum, sem heilbrigði eða öryggi virðist geta stafað hættu af, í þeim tilvikum og með þeim hætti sem hlutaðeigandi lögbært stjórnvald kann að ákveða.

18. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn í landbúnaði skulu hafa heimild til þess að gera ráðstafanir til að bæta úr ágöllum sem vart verður við í búnaði, skipulagi eða vinnuaðferðum í landbúnaðarfyrirtækjum, þ. á m. notkun hættulegra gagna eða efna sem þeir kunna að hafa gilda ástæðu til að ætla að séu hættuleg heilbrigði eða öryggi.
2. Til að gera eftirlitsmönnum kleift að gera slíkar ráðstafanir skal veita þeim heimild, með fyrirvara um rétt til að áfrýja málinu til dómstólayfirvalda eða stjórnvalda sem lög kunna að kveða á um, til þess að gera eða sjá til þess að gerðar verði kröfur um:
  - a) að fyrrnefndar breytingar, á þeim mannvirkjum, búnaði, athafnasvæðum, verkfærum, tækjum eða vélum sem eru nauðsynlegar til að fullnægja ákvæðum laga um heilbrigði eða öryggi, verði gerðar innan tiltekins frests eða
  - b) ráðstafanir sem komi þegar til framkvæmda og geti gengið það langt að vinnu verði hætt, þegar heilbrigði eða öryggi er í bráðri hættu.
3. Samræmist það verklag sem um ræðir í 2. tl. ekki stjórnslu- eða réttarvenju hlutaðeigandi aðildarríkis skulu eftirlitsmenn hafa rétt til þess að leita til hlutaðeigandi lögbærs stjórnvalds um útgáfu fyrirmæla um að gerðar verði ráðstafanir þegar í stað.
4. Þegar í stað skal upplýsa atvinnurekanda og fulltrúa starfsmanna um þá ágalla sem eftirlitsmaður tekur eftir í heimsókn sinni í fyrirtæki og um þau fyrirmæli sem hann gefur eða lætur gefa skv. 2. tl. eða sem hann hyggst leita til lögbærs stjórnvalds vegna skv. 8. tl.

19. gr.

1. Tilkynna ber vinnueftirliti í landbúnaði um vinnuslys og atvinnusjúkdómstilfelli í landbúnaðargeiranum með þeim hætti sem landslög eða -reglugerðir kunna að mæla fyrir um.
2. Vinnueftirlitsmenn skulu koma, eftir því sem við verður komið, að vettvangsrannsókn á orsökum alvarlegustu vinnuslysa og atvinnusjúkdómatilfella, einkum þegar fjöldi starfsmanna á í hlut eða þegar slík slys og sjúkdómstilfelli leiða til dauða.

20. gr.

Vinnueftirlitsmenn í landbúnaði skulu, með fyrirvara um þær undantekningar sem gerðar kunna að vera samkvæmt landslögum eða -reglugerðum:

- a) ekki hafa neinna beinna eða óbeinna hagsmuna að gæta í þeim fyrirtækjum sem þeir hafa eftirlit með,
- b) bundnir, að viðlagðri hæfilegri refsingu eða viðurlögum, þagnarskyldu, jafnvel eftir að þeir hafa látið af störfum, að því er varðar framleiðslu- eða viðskiptaleyndarmál eða verklag, sem þeir kunna að fá vitneskju um í starfi sínu og
- c) skulu ekki undir neinum kringumstæðum greina frá nöfnum þeirra sem vekja athygli þeirra á ágöllum, hættum samfara verklagi eða brotum á lagaákvæðum og skulu ekki gefa hlutaðeigandi atvinnurekanda eða fulltrúa hans vísendingu um að heimsókn í eftirlitsskyni sé í framhaldi af slíkri kvörtun.

21. gr.

Eftirlit með búrekstri skal fara fram eins oft og með eins nákvæmum hætti og nauðsyn krefur til þess að tryggt sé að gildandi lagaákvæðum sé beitt með skilvirkum hætti.

22. gr.

1. Menn, sem brjóta lagaákvæði, sem vinnueftirlitsmönnum í landbúnaði ber að framfylgja, eða láta hjá líða að fara eftir þeim, skulu sæta því að mál þeirra sé tafarlaust rekið fyrir dómstólum eða innan stjórnýslu án aðvörunar, með þeim fyrirvara þó að veita megi undanþágur samkvæmt landslögum eða -reglugerðum í tilvikum þegar gefa skal út aðvörun um að gera endurbætur eða varúðarráðstafanir.
2. Vinnueftirlitsmönnum er í sjálfsvald sett hvort þeir gefa út aðvörun og leiðbeiningar eða hefja eða mæla með málarekstri.

23. gr.

Hafi vinnueftirlitsmenn í landbúnaði ekki sjálfir umboð til þess að hefja málarekstur, skal þeim heimilt að senda skýrslur um brot á lagaákvæðunum beint til stjórnvalds sem er til þess bært að hefja slíkan málarekstur.

24. gr.

Landslög eða -reglugerðir skulu mæla fyrir um hæfilega refsingu fyrir brot á lagaákvæðum sem vinnueftirlitsmönnum í landbúnaði ber að framkvæma og fyrir að hindra vinnueftirlitsmenn, er þeir gegna skyldustörfum sínum, og skal beita slíkum refsiaákvæðum með skilvirkum hætti.

25. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn eða svæðisskrifstofur, eftir atvikum, skulu senda æðsta yfirvaldi eftirlitsmála skýrslur, sem eru gerðar reglulega, um árangur af störfum sínum innan landbúnaðarins.
2. Þessar skýrslur skulu gerðar með þeim hætti og fjalla um þau efnisatriði sem æðsta yfirvald eftirlitsmála kann að mæla fyrir um hverju sinni. Þær skal leggja fram a. m. k. eins oft og fyrrnefnt yfirvald kann að mæla fyrir um og aldrei sjaldnar en árlega.

26. gr.

1. Æðsta yfirvald eftirlitsmála skal gefa út ársskýrslu um starfsemi eftirlitsins í landbúnaði, annað hvort sem sérskýrslu eða hluta af almennri ársskýrslu þess.
2. Slíkar ársskýrslur skal gefa út innan hæfilegs tíma frá lokum þess árs sem þær taka til og ávallt innan tólf mánaða.
3. Forstjóri alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal fá í hendur afrit af ársskýrslunum innan þriggja mánaða frá útgáfu þeirra.

27. gr.

Ársskýrslur, sem æðsta yfirvald eftirlitsmála gefur út, skulu einkum fjalla um eftirtalin efnisatriði, að svo miklu leyti sem þau falla undir eftirlit þess:

- a) lög og reglugerðir sem snerta vinnueftirlit í landbúnaði,
- b) starfslið vinnueftirlits í landbúnaði,
- c) hagskýrslur um búrekstur sem eftirlitið nær til og um fjölda starfsfólks sem vinnur við þann rekstur,
- d) yfirlit yfir eftirlitsferðir,
- e) yfirlit yfir brot og refsingar,
- f) yfirlit yfir vinnuslys, þ.m.t. orsakir þeirra,
- g) yfirlit yfir atvinnusjúkdóma, þ.m.t. orsakir þeirra.

28. gr.

Skjöl um formlegar fullgildingar samþykktar þessarar skulu send forstjóra alþjóðavinnuáskrifstofunnar til skrásetningar.

29. gr.

1. Samþykkt þessi er einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumála-stofnunarinnar sem hafa sent skjöl sín um fullgildingu forstjóranum til skráningar.
2. Hún öðlast gildi tólf mánuðum eftir þann dag þegar skjöl um fullgildingu tveggja aðildarríkja hafa verið skráð hjá forstjóranum.
3. Eftir það öðlast samþykktin gildi gagnvart hverju aðildarríki tólf mánuðum eftir þann dag þegar skjal þess um fullgildingu hefur verið skráð.

30. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp, að liðnum tíu árum frá þeim degi þegar hún öðlast fyrst gildi, með því að senda forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skjal þess efnis til skrásetningar. Uppsögn öðlast fyrst gildi ári eftir þann dag þegar hún er skráð.
2. Sérhvert aðildarríki, sem hefur fullgilt samþykkt þessa en notfærir sér ekki, innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í önnur tíu ár en getur eftir það sagt samþykkt þessari upp eftir lok hvers tíu ára tímabils samkvæmt skilmálum þessarar greinar.

31. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum stofnunarinnar um skráningu allra skjala um fullgildingu og uppsögn sem aðildarríkin hafa sent honum.
2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar um skrásetningu annar skjalsins um fullgildingu, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á þeim degi þegar samþykktin öðlast gildi.

32. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar, vegna skráningar skv. 102. g. sáttmála Sameinuðu þjóðanna, um skjöl um fullgildingu og uppsagnir sem hann hefur skráð í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

33. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að telja nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþing stofnunarinnar skýrslu um framkvæmd samþykktar þessarar og kanna hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins þá spurningu hvort gera eigi á henni breytingar, í heild eða að hluta.

34. gr.

1. Samþykki þingið nýja samþykkt, sem breytir samþykkt þessari, í heild eða að hluta, þá skal, nema nýja samþykktin kveði á um annað:
  - a) fullgildingarskjal aðildarríkis að hinni nýju samþykkt að lögum fela í sér tafarlausa uppsögn samþykkt þessarar, þrátt fyrir ákvæði 30. gr. hér að framan, ef og þegar hin nýja samþykkt skal hafa öðlast gildi,
  - b) aðildarríkjum ekki lengur frjálst að fullgilda samþykkt þessa, frá og með þeim degi þegar hin nýja samþykkt öðlast gildi.
2. Samþykkt þessi skal í öllu falli halda gildi sínu, eins og hún er að formi og efni til, gagnvart þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

35. gr.

Hinn enski og franski texti samþykktar þessarar eru jafngildir.